

II C A T E C H I S M U S

In sabbato Judæorum duo consideranda sunt: tum id quod est *Ceremoniale* & temporarium, ut sc. *dies septimus* sanctificetur: tum id quod tanquam *Morale* & perpetuum subest, scil. ut sanctificetur Sabbatum aliquod, at non ipso septimo die. Ceremonia illa typus fuit sanctificationis Ecclesiæ per Messiam venturum, ideoq; per adventum ejus unà cum aliis ceremoniis est abolita. Christus ergo diem septimum in primum mutavit, in perpetuam gloriosæ suæ (quæ eo die facta est) resurrectionis memoriam: ut percipitur ex eo quòd illo die bis post resurrectionem suam discipulis apparuit, ut videre est Joh. 20. v. 19. & 26. quodq; Apostoli, qui omnia ex voluntate Christi in Ecclesia instituerunt, diem illum sanctifi-

*ut apparet **care sunt soliti.** * Atque inde **DIES DOMI-**
ex Act. 20. NICUS Apoc. 1. v. 10. & primus hebdoma-
 v. 7. & 1. **dis,** 1. Cor. 16. v. 2. qui olim **Dies Solis** dice-
 Cor. 16. v. 2. **batur,** dictus est. 3. **Quare jumenta jube-**
batur quiescere, quorum tamen quies cul-
 tus divini rationem nullam habet? **Resp.**
Jumenta jubentur quiescere non tam sui,
quàm hominum causâ, qui iis in labore
 suo utuntur, ut ita laborandi occasio iis
 præscindatur & adimatur.

27 Hactenus de prima Decalogi & par-
 te & tabula, quâ **DEBITUM,** quo **Deo** obli-
 gati